

Hoe is een 1D-barcode opgebouwd?

Barcodes, ook wel streepjescodes genoemd, zijn reeksen lijnen die een code vormen die een barcodescanner kan lezen om iets te identificeren.

Moduulbreedte. De breedte van het smalste element van de barcode.

Bar. Een streep oftewel een donker element in de barcode.

Space. Een gat oftewel een door de ondergrondkleur gevormde streep.

Module. De combinatie van een zwart (of donker) element en een wit (of licht) element.

Controlecijfer. Met dit cijfer wordt gecontroleerd of het leesresultaat klopt.

Printratio. Geeft aan hoeveel breder het brede element is ten opzichte van het smalle element.

Stopkarakter. De code eindigt altijd met een stopkarakter.

Code-element. Zowel de zwarte (of donkere) elementen als de witte (of lichte) elementen worden code-element genoemd. Barcodes bestaan uit smalle en brede (donkere en lichte) elementen. Er kan sprake zijn van maximaal vier verschillende elementbreedtes.

Vrije ruimte. Om het startkarakter goed te kunnen herkennen, moet er voor de code een vrije ruimte zijn. De vrije ruimte moet minimaal tienmaal de dikte van het dunste code-element zijn. Alleen dan kan de scanner het begin van de barcode goed onderscheiden. Net als het kleurgebruik is dit een belangrijk gegeven voor verpakkingsonwerpers.

Startkarakter. De code begint altijd met een startkarakter. Dit karakter bepaalt ook het type van de code. Het is een rekentech- nisch karakter van de inhoud van de code. Leest de scanner een andere code-inhoud dan het startkarakter aangeeft, dan volgt een foutmelding.

